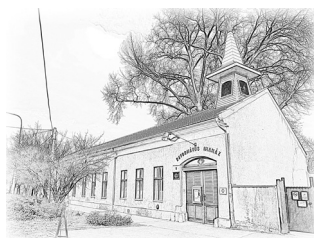

TATAI –
TÓVÁROSI

HARANGSZÓ

A GYÜLEKEZET ÜNNEPI ÉRTESÍTŐJE

Alapítva: 1995. Megújítva: 2004.

XVII. évfolyam 3. sz. – 2021. Reformáció

Reformáció = megújulás?

„Istenünk, újíts meg bennünket! Ragyogtasd ránk orcádat, hogy megszabaduljunk!”

(Zsoltárok könyve 80. rész 4. vers)

Talán a reformáció az az ünnepünk, amivel a legkevésbé tudunk mit kezdeni. Tudjuk, hogy október 31-éhez köthető. Tudjuk, hogy ez a szimbolikus dátum ahhoz kapcsolódik, hogy Luther Márton 1517. október 31-én vitára bocsátotta 95 tételét, és ezzel megkezdődött egy olyan folyamat, ami aztán az egyház megújulásához, a reformációhoz vezetett. Talán azt is tudjuk, hogy sok-sok évtizednek kellett még 1517-et követően elteltie, hogy a hitújítás, ahogyan sokfelé nevezik a reformációt, végérvényesen gyökeret verjen Magyarországon. Azt pedig tudjuk, hogy olyannyira gyökeret vert, hogy semmilyen üldöztetés, semmilyen megfélemlítés nem volt képes kiirtani azt a vágyat az emberek szívéből, hogy közvetlenül, tisztán és őszintén juthassanak el Megváltójukhoz. Ma is azért lehet Tatán református gyülekezet, mert hitvalló elődeink minden külső körülmény ellenére is kitartottak meggyőződésük mellett.

A reformáció tehát nem csupán egy pontszerű esemény, hanem a gyülekezeteinkben mindig megjelenő folyamat. Néha azt gondoljuk, hogy ezt a folyamatot a látható dolgok megújításával kell kezdenünk, mert az mindig eléggé látványos ahhoz, hogy az az érzésünk legyen: valamit elkezdtünk, valamit rendbe tettünk. Máskor pedig a belső, lelki dolgok megújítását vesszük a kezünkbe, hogy legyen minél bensőségesebb a hitéletünk, és az Istennel való kapcsolatunk.

Csak hogy van egy jó hírem, és van egy rossz. Kezdem mindjárt a rosszal. A reformáció nem emberi oldalról elindított megújulás. Azt nem mi tesszük meg, nem mi érjük el, nem mi alakítjuk ki. A reformáció csak valaminek a következménye. Maga a szó azt jelenti, hogy visszaalakítás. Az egyház életének, a gyülekezet életének, sőt a személyes életünknek is a visszaformálása. Reformáció az, amikor úgy gondoljuk: legyen az életünk olyan, amilyennek Isten azt eredetileg elképzelte; legyen a kapcsolatunk közvetlen a Teremtővel; legyen hitünk, hogy meghalljuk az Isten szavát; legyenek a hétköznapiaink olyanok, hogy abban meg tudjuk élni a Szentlélek gyümölcseinek „hatásait”, tudjunk

szeretettel, békességgel, türelemmel, jósággal fordulni mások felé.

A jó hírem pedig alapvetően kapcsolódik ehhez. Ha nem mi vagyunk azok, akik elindítjuk a megújulást, akkor az nem lehet más, mint az Örökkévaló, értünk a földig hajoló Isten. A reformáció tehát a Mindenható munkája. Az igazi reformátor pedig nem Luther Márton vagy Kálvin János, nem is Szegedi Kis István vagy Sztárai Mihály, hanem egyedül a mi Megváltónk!

A reformáció ünnepének ebből fakadóan lehet imádsága ez a fent leírt zsoltárvers. Ez alapján lehet két kérésünk, aminek van egy következménye.

Az első kérés, hogy Isten újítson meg bennünket. Ehhez azonban szükséges az a felismerés, hogy az egyház életében, a gyülekezetünk életében, a saját lelkünkben valami nincsen rendben. Jézus is elmondta a tanítványainak, hogy nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek. Nem azok fogják megkeresni nála az üdvösséget, akik azt gondolják, hogy rendezett az életük, hanem azok, akik tudják, hogy a bűn miatt segítség kell nekik. Ezzel kapcsolatban is igaz az a mondás, hogy nincsen egészséges ember, csak kivizsgálatlan. Nincsen bűn nélküli ember, csak olyan, aki azt gondolja magáról, hogy büntelen. Aki pedig látja a bajt, látja a bűnt, látja a problémát, az kérni fogja újra és újra, hogy „Istenünk újíts meg bennünket”!

A második kérése ennek a zsoltárnak az volt, hogy Isten ragyogtassa ránk az orcáját, vagyis legyen jelen az életünkben. Nincs annál nagyobb ajándék, mint amikor Isten ránk ragyogtatja az arcát. Nem véletlen, hogy amikor Isten elmondta Áronnak, hogy miként áldja meg a népet, akkor az áldásban benne volt ez is: „ragyogtassa rád orcáját az Úr”. Ahol Isten arca megjelenik, ott teljes lényre megjelenik. Hisszük, hogy megjelenik a gyülekezetünk életében is. Hisszük, hogy megjelenik az egyház életében is, hiszen nincsen akadálya az Ő megjelenésének. Úgy történik ez, mint amikor húsvétkor a tanítványok bezárkóztak a szobájukba a zsidóktól való félelem miatt, akkor a zárt ajtók ellenére is megjelent Jézus, és köszöntötte őket: békesség nektek. Jézus ma is megjelenik a gyülekezeteink életében, megjelenik a mindennapjainkban, és hozza az áldását, és hozza a békességet.

A két kérést követi ebben a zsoltárban egy következmény. Ez pedig az, hogy így megszabadulunk. Amikor Jézus jelen

van az életünkben, akkor megszabadulunk. Amikor Isten orcája ránk ragyog, akkor lekerül rólunk minden bilincs. A Mindenható jelenléte ugyanis szabaddá tesz mindattól, ami megkötöz, ami nyomaszt. Megszabadulunk a saját személyes „démonjainktól”. Azoktól a vissza-visszatérő vétkektől, amiket elkövetünk, amikbe beleesünk. Tudjuk, hogy rossz, tudjuk, hogy másoknak fájdalmat okoz, mégsem tudunk megszabadulni. Azért, mert egyedül nem megy. Azért, mert a saját erőnk mindehhez kevés. Jézus jelenlétében aztán megszabadulunk azoktól a hírektől is, amik csak terhet jelentenek, de nem okoznak örömet. Azoktól a megjegyzésektől, kommentektől, nyilatkozatoktól, véleményektől, amik teljesen idegenek az Isten munkájától. Amikor Isten orcája ránk ragyog, akkor megszabadulunk a félelmeinktől, amik a halállal, betegségekkel, veszteségekkel kapcsolatban vannak bennünk. Hogyha Isten jelen van az életünkben, hogyha megújít bennünket, akkor valóban szabadok leszünk.

A reformáció tehát nem megújulás, hanem megújítás, amivel Isten visszaformál mindent olyanná, amilyennek Ő elképzelte, visszaformálja olyanná, hogy az az eredeti terveknek megfeleljen. A reformáció tehát Istennek az a csodája, ami jelen van minden egyes napon az életünkben. Ezt ünnepelhetjük, és ezt is ünnepeljük október 31-én!

Szabó Előd lelkipásztor

Ünnepi istentiszteletek

Tóvárosi Kistemplom (Somogyi B. u. 5.)

Október 29-30. Reformációs alkalmak:

18.00 Reformációs istentiszteletek

Október 31. Reformáció napja:

9.00 Istentisztelet (úrvacsora)

Evangélikus Kistemplom (Bárány u. 2.)

Október 31. Reformáció napja:

18.00 Ünnepi istentisztelet ökumenikus úrvacsorával

Tata, Református Templom (Kocsi u. 15.)

Október 31. Reformáció napja: 10.00 (úrvacsora)

December 1-3. Adventi alkalmak:

18.00 órától evangélikációs istentiszteletek Ittész István ny. evangélikus lelkész szolgálatával.

Vigasztaló vasárnap

Nem közhelyként szeretném most leírni azt, hogy az elmúlt másfél év megrendítő erejű volt valamennyi ember számára. Elsősorban nem a fizikai nehézségekre gondolok itt, hanem a lelkiekre. Veszteségek értek minket, amiket nem tudtunk, vagy csak nehezen tudtunk feldolgozni. A mélyben pedig sok minden olyan gyászesemény folyik, amiről talán mi magunk sem tudunk, de mindenképpen szükséges a feloldása, hogy aztán megoldása is legyen.

Gyülekezeti közösségként pedig különösen is fontos, hogy figyeljünk azokra a gyászfolyamatokra is, amiket a templomba járók, a gyülekezethez tartozók, a tatai reformátusok éltek meg. Pál apostol írta le a Korinthusi első levélben, hogy hogyan is néz ki a gyülekezet. Olyan, mint egy test, a Krisztus teste. Itt pedig olyan összeköttetés van, hogy egyik tag sem vonhatja ki magát az alól, ami a másik taggal történik. „*Ha szenved az egyik tag, vele együtt szenved valamennyi*”. (1Kor. 12.26.) Ezt pedig folytathatom tovább, hogy ha gyászol az egyik tag, akkor vele együtt gyászol valamennyi.

A kérdés természetesen felmerülhet, hogy mit tudunk tenni annak érdekében, hogy vigasztalást nyújtsunk? Nem ismerünk minden élethelyzetet. Nem látjuk, hogy valójában milyen mély sebet üt a halál a hozzátartozók lelkén. Sokszor csak hetek, hónapok elmúltával válik teljesen valóságossá a veszteség. Ilyenkor pedig nem is nagyon figyelünk már a gyászolókra. Az idő gyógyít mondogatjuk, és bizonyos értelemben ez így is van, de vannak sebek, amik lassan gyógyulnak, vannak sebek, amiket egyedül az Örökkévaló Isten tud meggyógyítani. Ilyen a gyász sebe is.

A kérdés pedig újra felmerül. Ha ez így van, akkor mi mit tudunk tenni? Pál apostol a Római levélben írta le, hogy „*sírjatok a sírókkal*”. (Róm. 12.15.) Nagyon

egyszerűnek látszik a képlet, de attól még igaz. A gyülekezet közösségében a részvétet nem ugyanúgy fejezzük ki, mint a hétköznapiakban. Sok esetben nem mondani kell, nem tenni kell, hanem „csak” odaállni, jelezni, hogy itt vagyunk, hogy imádkozunk, hogy mi mindannyian a megváltó Krisztushoz tartozunk. Testvérek vagyunk.

Az elmúlt másfél évben sajnos sok olyan temetés volt, ahol éppen ezt nem tudtuk megmutatni. A korlátozások miatt nem lehetett ott a gyülekezet a temetéseken. Nem tudtunk együtt sírni a sírókkal, nem tudtuk a jelenlétünkkel megmutatni a testvéri közösséget. Emiatt merült fel gyülekezetünk tagjaiban is, a lelkési közösségben is az az igény, hogy ezt valahogyan pótolhassuk.

Úgy döntöttünk, hogy az elmúlt COVID időszakban református szertartással eltemetett testvéreink hozzátartozóit meghívjuk egy istentiszteletre, ahol együtt imádkozunk, együtt kérjük Isten vigasztaló szeretetét a gyászolókra. Ennek időpontja a halottak napját követő vasárnap, november 7-e lesz, amikor mindkét istentiszteleti helyen, a kistemplomban 9 órától, a templomban 10 órától, könyörgünk azért, hogy a mi Istenünk gyógyítsa be a sebeket, adjon erőt és békességet a Családoknak, akiknek veszteséget kellett megélniük.

Erre az istentiszteletre hívjuk és várjuk a gyászolókat, hívjuk és várjuk a gyülekezetet, hogy egy közösségként, egy testként nyerjük el az enyhülést szomorúságunkra! Arra kérjük gyülekezetünk tagjait, hogy szólítsák meg a gyászolókat, hívogassák erre az istentiszteletünkre a megszorodott lelkűeket, hogy valóban átéljük együtt, egy közösségként a mi Istenünk örök hatalmát és szeretetét!

Szabó Előd lelkipásztor

A Tatai Református Családi Bölcsőde Hálózatban folyó hitéleti nevelés, avagy „ENGEDJÉTEK HOZZÁM A KISDEDEKET”

Kodály Zoltán arra a kérdésre, hogy mikor kezdődjék a gyermek zenei nevelése, azt találta felelni: kilenc hónappal a születése előtt. Egy keresztény család a gyermek hitéleti nevelését is erre az időszakra teszi.

Mi kisgyermeknevelők az évek folyamán sok-sok gyermekkel és családdal találkozunk. Családokkal, akiket hitbéli meggyőződésük vezetett hozzánk, de olyan családokkal is, akik nem gyakorolják vallásukat. Ezek a családok mégis úgy vélik, hogy itt a Tatai Református Családi Bölcsőde három csoportjában igazi, tiszta önzetlen szeretet fogadja majd gyermeküket. Igazuk van, és bátran ránk bízják, bízhatják azt a szép feladatot, hogy összekulcsolt kézzel együtt imádkozzunk a gyermekekkel.

Fontos tudatosítani, hogy a bölcsődénkben dolgozó kisgyermeknevelők – a bölcsődei nevelés-gondozás országos alapprogramjára alapozva, a keresztény szemléletmóddal átítatva – nagyon komoly szakmai munkát végezve segítik és erősítik a családi nevelést és a keresztény értékrend közvetítését.

Munkánkat hitből fakadóan, keresztény értékrend alapján végezzük. Ez egy sajátos többletet jelent a mindennapok feladatainál.

A bölcsődei nevelés célja, hogy a kisgyermek el sajátítsa azokat a készségeket, képességeket, amelyek segítik őket abban, hogy megismerjék saját kulturális környezetüket, ugyanakkor családbarát intézményként tiszteletben tartjuk a családi nevelés elsődlegességét.

Minden gyermek egyedi. Különleges védelem és bánásmód illeti meg, amelyben kiteljesedhetnek a gyermek személyes, szociális, értelmi és érzelmi képességei.

Jézus azt parancsolta, hogy mindenkit szeressünk.

Vannak olyan emberek, akik gyakran csak a saját baráti körükre vagy családjukra korlátozzák a szeretetüket – aszerint, hogy a saját szempontjaik alapján kit találnak szeretetre méltónak.

Egy kisgyermeknevelő nem ilyen, főleg, ha a hálózatunkban dolgozik. Hiszem, hogy kisgyermeknevelőként szeretni a gyermeket azt jelenti, hogy minden gyermeknek a legjobbat akarjuk személyválogatás nélkül. Csak ez a szeretet önzetlen.

„Gyermekeim, ne szóval szeressünk, ne is nyelvvel, hanem cselekedettel és valóságosan.”
(János első levele 3:18)

Hát lássuk, hogy is van ez? Mégis, hogy lehet egy bölcsődés gyermeknek Krisztusról, az Ő életéről beszélni? Hogy lehet az, hogy a bölcsődés gyermek három éve körül már közösen imádkozik társaival?

Erre a Bölcsődei nevelés-gondozás országos alapprogramja adja meg a választ:

„A kisgyermek érdeklődésének erősítése a játékos felfedezés és a cselekvéses tanulás lehetőségeinek megteremtése a kisgyermeknevelő aktív részvételével és a megfelelő környezet kialakításával történik.”

Nézzük meg a bölcsőde azon napját, amikor Deák László tiszteletes úr kopogtat be a csoportszoba ajtaján.

A gyermekek, Laci bácsit ismerik és szeretettel fogadják. Alig várják, hogy egy újabb bibliai történettel kedveskedjen. Egy egyházi fenntartású intézményben a népi és irodalmi művek mellett egyaránt helye van a Bibliának is. Ezeket a történeteket Laci bácsi a gyermekek számára érthetően, érzelmi és értelmi fejlettségüknek megfelelően közli. A helyzet alakítását, alakulását a gyermek pillanatnyi érzelmi állapota és igényei befolyásolják. Van olyan gyermek, aki tátott szájjal hallgatja, de van olyan is, aki kisautót tologatva játszik a szőnyegen a történet hallgatása közben. Biztosan tudom: a Biblia üzenete mindkét gyermekhez elér. Ezek a fél óránál nem hosszabb tevékenységek egy jó kommunikációs helyzetet teremtenek felnőtt és gyermek között, amely elmélyíti az érzelmi biztonságot is. Olyan élményeket, tapasztalatokat szerez a kisgyermek, amit csak egy ilyen típusú bölcsőde adhat. A közösen eltöltött idő a szókincs kialakulását, a meglévő szókincs bővülését is támogatja.

A bibliai történet után közös éneklés ad lehetőséget további tapasztalatszerzésre, amivel gazdagítjuk a gyermekek zenei élményeit is. Fokozza a zenei élményt a zenei emlékezetet az ismétlődés, a játékos mozdulatok. Ilyen ének például az *Isten teremtetten ezt a napocskát, Szólnak a harangok a toronyban*.

Ezek a percek segítik a gyermekek személyiség fejlődését, lelki egészségük megőrzését, valamint a csoport derűs, barátságos légkörének megtartását.

Laci bácsi, ezúton is köszönjük neked áldozatos munkádat.

Milyen pillanatok vannak még, amikor közöttünk van Krisztus?

Megköszönjük az asztalnál az ebédet és asztali áldást mondunk. Például étkezés előtt ezzel az imádsággal: *Jövel Jézus légy vendégünk, áldd meg amit adtál nekünk! Ámen*. Étkezés után pedig, ezzel az imádsággal: *Aki ételt, italt adott annak neve legyen áldott, nekünk adtál hála Isten, annak is adj kinek nincsen. Ámen*.

Szeretem mikor a szülők azzal lepnek meg minket, hogy otthon is imádkozik étkezéskor a gyermek. Ilyenkor mosolygok, és arra gondolok: Ugye vele imádkozol te is?

Bizony sokat kell imádkoznunk! A jövő nemzedékéért, egymásért, a betegekért, a vírus gyengüléséért, és mindenkiért, akinek megígértük, hogy imádkozunk érte.

A hozzánk járó kisgyermek már összekulcsolt kézzel kívülről imádkozzák velünk együtt: *Kisgyermekek őrizője légy az én barátom, járd mellettem édes Jézus, oltalmadat várom. Ámen*.

Kiss Péterné
a Családi Bölcsőde Hálózat vezetője

Anyakönyvet lapozgatva

A keresztség sákramentumában részesült:

2021. május 2. Neubauer Patrik
 2021. május 24. Szabó Olivér
 2021. június 6. Kiss Borcsa
 2021. június 13. Farkas Emma
 2021. június 27. Lipők Botond Benett
 2021. június 27. Králl Zoé Diána
 2021. június 27. Kaszap-Bouhafs Amira
 2021. június 27. Horváth Eszter
 2021. június 27. Varga Ádám
 2021. július 4. Csirke Csinszka
 2021. július 4. Nyári Virág
 2021. július 4. Solymosi Benett
 2021. július 11. Bánáti Bercell
 2021. július 11. Füvesi Kira
 2021. július 11. Ványi Emilia
 2021. augusztus 1. Wéber Máté
 2021. augusztus 1. Reinert Jákob Olivér
 2021. augusztus 1. Pákolicz Áron
 2021. augusztus 1. Baranyai Kevin
 2021. augusztus 8. Márton Lilly
 2021. augusztus 8. Márton Vincent
 2021. augusztus 15. Lipcsák Olivér András
 2021. augusztus 15. Lubej Lea
 2021. augusztus 15. Henézi Janka
 2021. augusztus 15. Keltai Bertalan
 2021. augusztus 15. Nágel Hanna
 2021. augusztus 15. Szabó Boglárka
 2021. augusztus 29. Eipl Bendegúz
 2021. augusztus 29. Szilágyi Hunor Áron
 2021. augusztus 29. Tímár Léna
 2021. szeptember 5. Kóródi Olívia
 2021. szeptember 12. Barabás Biana

Konfirmációi fogadalmat tett:

2021. augusztus 22. Becker Kata
 2021. augusztus 22. Bogdán Samu
 2021. augusztus 22. Fűrész Viktória
 2021. augusztus 22. Gróf Laura
 2021. augusztus 22. Henézi Janka
 2021. augusztus 22. Hunya Lida
 2021. augusztus 22. Keltai Bertalan
 2021. augusztus 22. Képes Botond
 2021. augusztus 22. Kiss Dávid

2021. augusztus 22. Kishalmi András
 2021. augusztus 22. Köblös Mandula
 2021. augusztus 22. Nagy Judit
 2021. augusztus 22. Nágel Hanna
 2021. augusztus 22. Németh Kristóf
 2021. augusztus 22. Orosz Ádám
 2021. augusztus 22. Ősz Rebeka
 2021. augusztus 22. Schmidt Adrienn
 2021. augusztus 22. Stark Katalin
 2021. augusztus 22. Szabó Boglárka
 2021. augusztus 22. Tamás Veronika
 2021. szeptember 19. Rábai Dorka
 2021. szeptember 19. Tóth Réka

Házasságukra Isten áldását kérték:

2021. május 15. Takács Mátyás és Molnár Emese
 2021. július 11. Sági András és Mihalik Andrea
 2021. július 17. Rácz István és Mészáros Erzsébet
 2021. július 21. Schmidtmayer Péter és Péntek Brigitta
 2021. aug. 8. Mihály Zoltán és Mogorósi Adrienn
 2021. aug. 14. Emmer Gábor és Bocz Bella
 2021. aug. 15. Bartalus Dávid és Józsa Dorottya
 2021. aug. 21. Polonyi Viktor és Etter-Domoszlai Dorka
 2021. aug. 27. Kinda Péter és Tóth Enikő
 2021. aug. 28. Szentesi Tamás és Tóth Réka
 2021. aug. 28. Farkas Dániel és Kiss Laura
 2021. aug. 28. Pethő Csaba és Láng Klaudia
 2021. aug. 28. Székely Laczkó Szilárd és Szegletes Dorka
 2021. szept. 4. Székely Ábris és Főrizs Gabriella

Akikért a harang szólt...

2021. április 21. Nagy Ferenc (82 éves)
 2021. április 21. Körmendi Bálint (71 éves)
 2021. április 22. Lázár Ferenc (77 éves)
 2021. április 23. Labancz Józsefné Tóth Erzsébet (86 éves)
 2021. április 28. Papp József (71 éves)
 2021. április 30. Vadász Judit (65 éves)
 2021. május 3. Jurassa Zoltán (73 éves)
 2021. május 3. Radó Irán Paula (82 éves)
 2021. május 5. Tolnai József (56 éves)
 2021. május 14. Barborák Ferencné Rákosi Gizella (71 éves)
 2021. május 21. Lengyel Ferencné Papp Eszter (95 éves)
 2021. május 22. Hoczek Lászlóné Halász Etel (76 éves)
 2021. május 25. Koffai Erzsébet (68 éves)
 2021. május 26. Rossz István (74 éves)
 2021. május 31. Móróc Józsefné Horváth Mária (95 éves)
 2021. június 15. Rang Lilla

2021. június 21. Bathó András (71 éves)
 2021. július 8. Toró Bátor
 2021. július 12. Györke Miklós (88 éves)
 2021. július 16. Jungvirth Mónika (36 éves)
 2021. július 27. Bíró Margaréta Margit (62 éves)
 2021. július 29. Szűcs László (89 éves)
 2021. július 30. Polt István (73 éves)
 2021. aug. 2. Kolozsi Oszkár Elemér (74 éves)
 2021. aug. 6. Szabó Miklós (78 éves)
 2021. aug. 6. Giber Istvánné Egyed Julianna (71 éves)
 2021. aug. 9. Steiner Lászlóné Dézsi Éva (90 éves)
 2021. aug. 23. Mészáros Istvánné Gombos Ilona (92 éves)
 2021. szept. 2. Nagy Lászlóné Nagy Katalin (63 éves)
 2021. szept. 9. Deák Ferencné Szabó Anna (87 éves)
 2021. szept. 11. Ujpál Anna (54 éves)
 2021. szept. 15. Horváth Jánosné Körömdi Irén (76 éves)

*Isten vigasztalása legyen elhunyt testvéreink
 itt maradt gyászoló szeretteivel!*

Túrmezei Erzsébet: A minta

Mindig mosolyog és szeretve szolgál,
 tekintetében távol fény ragyog.
 lényéből már a menny nyugalma árad.
 El sose fárad.

Megsérteni semmivel nem lehet,
 hisz nincsen benne kit megsérteni,
 nincs énje. Földhöz nem köti már semmi.
 Kész hazamenni.

Nincsen neve. Krisztus nevében él.
 Krisztus kezének csendes eszköze.
 Krisztus lényének visszasugárzása:
 Hűséges mása.

Ím, itt a minta. Áldó két kezed,
 én Mesterem, vezesse hát a vésőt!
 Fájjon, ha fáj, én kegyelmedet zengem.
 Készíts el engem!

A búcsúcéduláról – egy kicsit másképp

Hittankönyve válogatta, hogy melyik milyen rigmust
 adott a búcsúcédula árus, Johann Tetzel domonkos rendi
 szerzetes ajkára:

„Mihelyt a pénz a ládában csörren,
 A lélek azonnal a mennybe röppen...”

Vagy:

„Mihelyt a pénz a ládába hullik,
 A lélek a tisztítóútból a mennybe ugrik!”

Mi történt a háttérben? A középkori egyház már a második-harmadik századtól kezdve tanította és gyakorolta a gyónást, a bűnbánat szentségét. A megbánt bűnök alóli feloldozás feltételeként imákat, misehallgatást, zárandoklatokat írt elő. A középkor végén, az újkor hajnalán vált általánossá a cserekereskedelem helyett a pénzgazdálkodás. Az elkövetett bűnök jóvátételét, az elégtételt, a feloldozás feltételét miért ne lehetne pénzben meghatározni? Az „első kísérletek” biztatónak látszottak...

Wittenberg városában a római Szent Péter székesegyház építése érdekében került bevezetésre ez a gyakorlat. (A székesegyház mai épülete 1506-1626 között – ha lassan is, de – felépült. A tizenöt kötetes katolikus Nagylexikon szerint ez a világ legnagyobb római katolikus temploma).

Amikor már nemcsak az élők nyerhettek bűnbocsánatot és feloldozást, hanem az elhunytak is, és ezt Wittenberg főterén is fennhangon hirdették, - Luther Márton (akkor még szerzetes) ezzel az elgondolással szemben megfogalmazott 95 vitatételt. Johann Tetzel a vitatételeket olvasva, - csomagolt, és távozott a városból. A nyilvános vita elmaradt.

Da vajon Luther annak idején tudta-e, tudhatta-e, ami „ma már köztudott”?

1513-ban pápaválasztásra gyülekeztek a bíborosok Rómában. Az egyik jelölt a magyar Bakócz Tamás volt,

a jobbgysorból felemelkedett esztergomi érsek. A másik jelölt Giovanni de' Medici, a firenzei „Medici” bankház ifjú hercege. (1475-ben született. 1489-ben – 14 éves korában – már bíboros volt. 1513-ban – 38 évesen – választották pápává. 1521-ben, 46 évesen hunyt el).

Következzen az idézet. A választási költségekre

Bakócznak „csak” nagyjából egymilliárd dollárnak megfelelő összeg állt rendelkezésére, a Medici családnak nagyjából ötmilliárd dollár. Ez a hatalmas pénz igen jó befektetésnek bizonyult. Az új pápa egyik első teendője az volt, hogy létrehozta a búcsúcédula intézményét, amit talán „globális megbocsátás-ipari művekként” lehetne megnevezni. Az ezt követő két évtizedben az ötmilliárd dolláros befektetés nagyjából százmilliárd dollár hasznot hozott a Medici-családnak.” (Bogár László: Az álomnak vége. Kairosz Kiadó, 2016. Az idézet a 179. lapon).

Még gondolatban se bántsuk mai római katolikus testvéreinket. A búcsúcédula intézményéről a tridenti (trentoi) zsinat a 25. ülésén, 1563. december 4-én így határozott:

„A zsinat azt kívánja, hogy a búcsúk engedélyezésében ... mérsékletet tanúsítsanak, nehogy a túlzott engedékenység gyengítse az egyházi fegyelmet. Azt kívánja, hogy a visszaéléseket, amelyek a búcsúk terén beszűremkedtek, és amelyek alkalmat adtak arra, hogy az eretnekek káromolják a búcsú elnevezést, javítsák ki és szüntessék meg. A jelen határozattal általánosan elrendeli, hogy minden gonosz nyereszkedést azok elnyerése fejében ... teljesen meg kell szüntetni”.

És azóta nem lehet „búcsúcédulát” sem eladni, sem vásárolni.

dr. Márkus Mihály
 nyugalmazott püspök-lelkipásztor

Gyülekezeti tábor

Mátrabáza, 2021. július 22-25.

Istennek hála, gyülekezetünk családjainak ismét lehetősége nyílt arra – az idei esztendő sok megpróbáltatása ellenére –, hogy Mátrabázán tölthessen négy tartalmas napot július 22-25. között.

Egyszerre volt ez a négy nap ismerős, de egyben újszerű és rendhagyó is. Ismerős volt a helyszín, az üdülő elmélyülésre hívogató légköre, a vezetők és a gyülekezeti tagok közvetlensége és vidámsága. A játékos vetélkedő délután nagy nevetései, az előadások gazdag tartalma és az azt követő kiscsoportos beszélgetések személyes hangvétele, a reggeli imaközösség, az imaséta léleképítő munkája, a közös kirándulások fesztelen hangulata, a házassági egymásra hangolódást segítő légköre, a késő estébe nyúló tartalmas beszélgetések sora, a lelkipárhelyi lehetőség és az esti áhítatok, valamint a színes és mozgalmas gyermek foglalkozások már a tábori hagyományok körébe tartoznak. Mégis üdítően újszerű is volt ez az idei tábor. A megérkezés délutánján a játékos vetélkedő alkalmával szinte egy – jó értelemben vett – tévés kvízműsor színterén érezhettük magunkat. Sok humorral fűszerezett, de rengeteg tanulságos információt is tartalmazó kérdéssorozat megválaszolásával versenghettek a csapatok a győzelemért, melyben mindenki nyertessé vált, aki részt vett a programon.

A tábor fő témája a Jelenések könyve volt, melyet szokatlan, azonban közérthető és megvilágító erejű előadásokkal három szakaszra bontott Dr. Szabó Előd nagytiszteletű úr. A korabeli gyülekezetek számára megfogalmazott panaszok, dicsérek és ígéretek által mai korunk számára is érthetővé vált, hogy mit kívánt akkor és mit vár tőlünk a jelenben és a jövőben Jézus. A kiscsoportos foglalkozásokon ezekben a kérdésekben mélyültünk el beszélgetések és játékok által, ezek segítségével tudtuk Jézus Krisztus útmutatásait a gyülekezetünkre és saját személyes életünkre vonatkoztatni.

Hagyományosan minden gyülekezeti táborra jellemző, hogy a legkisebbektől a legidősebbekig minden korcsoport képviselteti magát, azonban idén különösen sok fiatal vett részt a táborban, így először nyílt lehetőség arra, hogy számukra külön ifi csoport alakuljon és az előadásokat követően ők saját korosztályi közösségükben folytathassák a kiscsoportos beszélgetést.

Esténként a tatabányai gyülekezet jövőbeli növekedési, gyarapodási lehetőségének útjait, módjait kutattuk annak reményében, hogy minél többekhez juttathassuk el a Szentírásban megfogalmazott örömhírt.

Az imaséta idén rendhagyó módon nem az üdülő nagytermében, hanem az erdő fái között sétálva valósult meg, így lehetőségünk volt nyolc zsoltárhely segítségével zavartalanul fohászkodni és elmélkedni a négy nap bármely

órájában. Két kiránduláson vehettünk részt: lehetőségünk volt a felújított siroki vár megtekintésére, majd a következő napon a kékestetői csúcsról gyalogtúráztunk a szállásig. Mindkét alkalom tartalmas beszélgetésekre is lehetőséget biztosított.

A záró este örömteli énekszóval, szinte kiapadhatatlan dicsőítéssel zárult. A mindig különleges hangulatú záró istentisztelet után a morzsaszedegetés ismét felelevenítette az eltelt négy nap emlékezetes és meghitt pillanatait, illetve a folyamatos megújulásra, a jövőbeli új lehetőségek megfontolására, valamint ebben saját személyes vállalásaink szükségességére is ráirányította figyelmünket.

Azt hiszem, minden gyülekezeti tag nevében mondhatom, hogy köszönettel tartozunk a szervezők rengeteg munkájáért és a helyszín biztosításáért. Istennek hála, hogy létrejöhett ez a hitmélyítő és lelki feltöltődést nyújtó négy napos program.

Sütő Teodóra

Ma Add Szíved Krisztusnak!

Július közepén (július 12-16) egy hetet több mint hatvanan Balatoncsicsón töltöttünk felsős hittantáborban. A tábor témája: Ma Add Szíved Krisztusnak volt.

Minden napra egy szó jutott. Reggelente énekléssel egybekötve bibliai történeteket hallgattunk meg, amiket később kérdésekkel és játékokkal beszélgettünk meg a kiscsoportjainkban. Esténként pedig az adott szóhoz kapcsolódó áhítaton vettünk részt. Délután és este is különféle programjaink voltak még: kvízzjátékoztunk, túráztunk, filmet néztünk, labdajátékoztunk éjszakai túráztunk, vetélkedtünk és még imaséta is volt. Pénteken a hazafelé vezető úton Örvényesen is megálltunk fürdeni a Balatonban. Bízom benne, hogy olyan jól érezte magát mindenki a táborban, mint én.

Szabó Imola

Kezdetben teremtette Isten... **Alsós hittantáborunkról**

2021. június 21-27. között szerveztük az alsós hittanosok napközi táborát. Ebben az évben a teremtés történetével foglalkoztunk napról napra. A reggelek reggelivel kezdődtek majd a templomban áhítat, éneklés és bibliai történet mondás után csoportokban mélyíthették el a táborozók a hallott ismereteket. Idén öt csoportban voltak szétszotva a gyermekek, mert sok lelkes segítő jelentkezett mind a gyülekezet közösségéből, mind a református gimnáziumban tanuló és a gyülekezetünk közösségébe járó diákok közül. Hála érte Istennek!

A délelőtti foglalkozásokat ebéd, majd délutáni programok követték. A teremtséssel kapcsolatban részt vehettünk az Utazó Planetárium előadásán, egy kiránduláson az Öreg-tó körül, utazhattunk a kisvonattal, és találkozhattunk egy terápiás kutyussal és lelkes gazdájával. Nagy sikere volt a sötét-szobának, ahol különböző feladatokat kaptak a gyermekek, a csocsó bajnokságnak, a fonalgrafikának és a textil-szatyor festésnek. De ugyanilyen lelkesen készítették, színezték, gyúrták a színes gyurmát, rajzoltak filctollal az üvegre, reptették a papírsárkányt. A délutáni foglalkozások kicsit könnyedebbek voltak, mert kinti játékokat is vásároltunk és így lehetett tollasozni, darts-cal játszani, ütőgetős labdajátékot kipróbálni és színes krétával rajzolni. A növények teremtésével kapcsolatban szép virágokat is ültettünk közösen a templom udvarába. Szombaton újtásként családi napot tartottunk a táborozóknak és szüleiknek tábori beszámolóval, énekkel,

játékos vetélkedővel és torony-túrával. Vasárnap pedig a gyülekezet közösségében adtunk hálát a hét ajándékaiért és mutattuk be táncunkat Pintér Béla: Kösz jól érzem magam című énekére.

Hála és köszönet a konyhán segítő Gábiel Dorténak, Hegedűs Barbarának, Nagy Lehelnek, a csoportvezetőknek és segítőinek: Nágelné Csere Áginak, Barborák Flórának, Nagy Enikőnek, Retkesné Kiss Mónikának, Gábiel Annának, Benke Bendegúznak, Retkes Anettnek, Szabó Emesének, Barassó Eszternek, Kocs Pannának, Deák Lászlónak, Tóth Ádámnak, Nagy Hunornak, valamint Budavári Kingának és Szelőczei Eszternek.

Soli Deo Gloria! Egyedül Istené a dicsőség!

Nagy Krisztina beosztott lelkész

Ifi-tábor 2021

Idén a tábor alkalmával Szekszárdon tölthettünk együtt 5 napot. Nekem ez volt az első ifi táborom így hát elég sok élménnyel gazdagodtam. A téma a kapcsolatok volt. Kapcsolatainkban felmerülő konfliktusok, barátság, család, párkapcsolat és Istenkapcsolat. Lehetőségünk volt értékes evangelizációkat és előadásokat hallgatni, átélni, majd ezeket együtt megbeszélni a kiscsoportos beszélgetések során.

Egy kis munka sem maradhatott el, így az ottani gyülekezetnek segítve ástunk illetve hordtuk a löszet. Tettünk egy mini túrát a szekszárdi szurdikoknál és helyet kapott természetesen a közös társasozás, focizás is. Összességében a héten részünk volt sok nevetésben, mély beszélgetésekben, Isten közösségépítő jelenlétének meg tapasztalásában. Ez úton is szeretem minden résztvevő nevében köszönnöm meg a szervezőknek és segítőknak a befektetett munkájukat. Hálásak vagyunk értetek.

Kovács Mirabella

Akik még Tatán szolgáltak...

Sokszor mondogatjuk, hogy a technika ördöge közbeszólt. Nem volt ez másként a múlt alkalommal közzétett segédlelkészi listával kapcsolatban sem. Két változat élt belőle a számítógépen. Egy, amelyik megjelent a pünkösdi lapszámban, és egy, amelyik végül nem jelent meg, pedig ez várt volna arra, hogy az újságba bekerüljön. Rossz változat jutott el a szerkesztőhöz, aztán a nyomdába, aztán a gyülekezeti tagok kezébe. A tévedésre valószínűleg nem jöttem volna rá, hogyha egy kedves olvasó nem jelzi, hogy az általam közreadott listában nincsen feltüntetve az összes olyan lelkész, akit a segédlelkészek közül végül a tatai gyülekezetbe megválasztottak teljes jogú lelképásztornak is. Kicsit értetlenül fogadtam az észrevételt, mert az általam megírt szövegben ez hiánytalanul benne volt. Aztán elővettem a nyomtatásban megjelent újságot, és láttam, hogy nem a megfelelő cikk került elküldésre. Ezúton is köszönöm gyülekezeti tagjaink visszajelzését, és bátorítok mindenkit, hogy minden jobbító szándékú észrevétellel bátran keressenek, mert ez viszi előre a gyülekezet életét. Most tehát következzen a megfelelő változat...

Tavaly karácsonyi lapszámunk alapján egy kedves gyülekezeti tagunktól visszajelzést kaptunk, hogy az említett esztendőkből (1910-es évek második fele) nem csak az általunk közölt Dózsa József szolgált lelkészként a tatai gyülekezetben, hanem más név is előkerült. Megkaptuk azt a búcsúzó emléklapot, amit László Dávid segédlelkésznek állítottak ki a tatai hívek 1917 júliusában.

Tekintve, hogy megválasztott lelkészeink listája elérhető a templom falán rögzített táblán, ezért most szeretnénk hiánypótlásként közreadni a lelkészek mellett szolgáló segéd-, hitoktató- és beosztott lelkészek, valamint a hosszabb ideig tartó lelkészválasztások idején helyettes lelkészként szolgálók névsorát 1794-től napjainkig. Tekintve, hogy a jegyzőkönyvek kutatása nehézkes lenne, vagy egyáltalán semmilyen adattal nem szolgálna, így a keresztelési és a temetési anyakönyveket hívtuk segítségül a lista összeállításához. A táblázatban látható adatok tehát az első és utolsó szolgálat dátumát rögzítik. Azokat a segédlelkészeket, akik csak néhány hónapig (1-3 hónap) szolgáltak Tatán, a táblázatban nem tüntettük fel, a hiányzó hosszabb időszakokban pedig nem voltak segédlelkészek a tatai megválasztott lelkészek mellett. Az anyakönyvek hallgatnak általában azokról a lelkészekről is, akik mint hitoktatók szolgáltak Tatán. Aki az ő nevüket nem fedezi fel a listában, pedig emlékszik rá, hogy hitoktatóként még találkozott velük, annak ez az oka, hogy temetésen, keresztelésen nem szolgáltak.

A névsort olvasgatva több érdekességet találhatunk. Ezek közé tartozik az a megállapítás, hogy segédlelkészek rendszeresen csak 1858-at követően szolgáltak Tatán. Érdekesség, hogy nyolc olyan név található a névsorban (Kövári Pál, Dózsa József, Gál Endre, Dr. Márkus Jenő, Fodor András, Márkus Dániel, Szabó Előd és Farkas Balázs), akiket később a tatai gyülekezet megválasztott lelkészeinek. Érdekességgé jelezhetjük fel, hogy volt segédlelkése a gyülekezetnek, feltehetőleg kiegészítő szolgálatban, a későbbi püspök Antal Géza, de sok olyan nevet tartalmaz a felsorolás, akik aztán a tatai egyházmegyében szolgáltak tovább megválasztott lelkészként. Csak a teljesség igénye nélkül

következzen itt egy felsorolás, ami nyilván még bővíthető: Gyalóky József Bokodon és Csépen, Pereszlényi János Ászáron és Mocsán, Czibor József Neszmélyen, Kecskeméty Jenő Dunaalmáson, László János Lábatlanban, Virágh Sándor Tarjánban, Vörösmarty Károly Szomódon és Tárkányban és Etén, Szij Sámuel Szenden, Nagy Kálmán Tarjánban, Czike Pál Kömlődön, Páli Sándor Esztergomban, Vörös János Naszályon, Komjáthy Aladár Tárkányban, Nagy Kornél Csépen és Dunaalmáson, Kiss Lajos Szenden és Csépen, Mészáros Sándor Lábatlanban, László Dávid Kömlődön, Baráth József Gyermelyen, Kocsis Sándor Héregen és Szomódon, Györffy Lajos Szönyben és Únyban, Körmendy Lajos Ácson, Illés József Kisbéren, Szombathy Antal Csépen, Marosi József Tatabányán és Banán és Nagyigmádon, Kerényi Béla Kömlődön, Petrőcz László Ászáron, Jánovszky István Környe-Oroszlányban és Tatabányán, Bögödi Dezső Vérteskethelyen, Jakab Bálint Mihály Etén, Kuti József Szomódon, Szabó Előd Naszályon, Papp László Tarjánban szolgált tovább. Mindezekből is látszik, hogy komoly kutatást igényelne annak összegyűjtése, hogy az itt megnevezett lelkészek milyen életpályát futottak be tatai szolgálatukat követően. Csak buzdítani tudom az érdeklődőket ennek elvégzésére...

Dr. Szabó Előd lelkipásztor

Név	Gyülekezeti szolgálat időszaka
1) Kövári Pál	1794. július 10. – 1795. március 12. Megválasztott lelkész 1795-től 1826-ig.
2) Dömötör Lajos helyettes lelkész	1826. október 10. – 1827. április 21.
3) Patkó Sámuel	1838. január 3. – 1841. március 29.
4) Gyalóky József	1858. január 26. – 1859. április 30.
5) Pereszlényi János	1859. május 15. – 1859. december 18.
6) Czibor József	1860. február 25. – 1864. június 4.
7) Pály Zsigmond helyettes és segédlelkész	1864. július 31. – 1866. november 1.
8) Somogyi Antal helyettes lelkész	1867. január 1. – 1867. április 19.
9) Nagy Sándor helyettes lelkész	1867. május 10. – 1867. október 29.
10) Mészáros Károly helyettes és segédlelkész	1867. november 2. – 1868. június 28.
11) Balassa Lajos	1868. október 22. – 1869. március 7.
12) Kecskeméty Jenő	1873. március 18. – 1873. július 9.
13) Dózsa József	1873. december 7. – 1874. október 27. Megválasztott lelkész 1879-től 1927-ig.
14) Csaplár István segédlelkész és helyettes lelkész	1877. január 25. – 1879. május 4.
15) László János	1880. február 17. – 1880. június 22.
16) Virágh Sándor	1882. március 14. – 1882. december 10. 1883. december 29. – 1884. március 9.

Név	Gyülekezeti szolgálat időszaka
17) Vörösmarty Károly	1884. március 23. – 1884. december 15.
18) Tánczos Gyula	1885. január 17. – 1886. június 17.
19) Virágh Sándor, Vörösmarty Károly, Antal Géza	1886. november 11. – 1887. augusztus 21.
20) Szij Sámuel	1887. augusztus 26. – 1888. szept. 30.
21) Cziike Lajos	1888. október 10. – 1889. október 19.
22) Nagy Kálmán	1889. november 4. – 1890. március 23.
23) Soós János	1890. március 25. – 1891. aug. 31.
24) Halász István	1891. szeptember 6. – 1892. október 1.
25) Cziike Pál	1892. október 2. – 1893. július 3.
26) Szekeres Mihály	1893. július 5. – 1894. február 4.
27) Páli Sándor	1894. március 5. – 1895. szeptember 1.
28) Vörös János	1895. szeptember 4. – 1898. aug. 27.
29) Sebestyén Ferencz	1898. október 24. – 1899. június 29.
30) Komjáthy Aladár	1899. aug. 14. – 1900. jún. 7.
31) Szabó Aladár	1900. okt. 2. – 1903. aug. 16.
32) Nagy Kornél	1903. aug. 26. – 1905. szept. 17.
33) Kiss Lajos	1905. szept. 24. – 1906. okt. 7.
34) Németh József	1906. okt. 8. – 1908. márc. 7.
35) László Levente	1908. márc. 19. – 1912. ápr. 15.
36) László Dávid	1912. ápr. 23. – 1917. nov. 8.
37) Baráth József	1917. nov. 29. – 1921. nov. 13.
38) Nagy Gábor (hitoktató lelkész)	1921. dec. 9. – 1931. aug. 30.
39) Szij József	1921. dec. 22. – 1924. márc. 31.
40) Szakál Ernő	1924. ápr. 3. – 1925. júl. 26.
41) Gál Endre	1925. szept. 8. – 1926. márc. 7. megválasztott lelkész 1927-től 1936-ig, haláláig
42) Bujáky Miklós	1926. ápr. 2. – 1926. nov. 13.
43) Mogyoródi Dénes	1926. dec. 18. – 1927. márc. 4.
44) Mészáros Sándor	1927. márc. 27. – 1927. jún. 27.
45) Kovács József (helyettes lelkész)	1927. júl. 3. – 1927. nov. 27.
46) Dr. Márkus Jenő (hitoktató lelkész)	1931. szept. 27. – 1936. jún. 21. Ezt követően megválasztott lelkész 1955-ig, haláláig
47) Kocsis Sándor	1934. nov. 2. – 1936. júl. 26.
48) Györffy Lajos	1936. aug. 2. – 1936. okt. 25.
49) Körmendy Lajos	1936. nov. 19. – 1937. okt. 17.
50) Zámbo István	1937. nov. 12. – 1938. febr. 28.
51) Bogár Ferenc	1938. márc. 6. – 1938. aug. 24.
52) Tóth János	1938. szept. 4. – 1939. nov. 23.
53) Körmendy Lajos	1939. dec. 19. – 1940. aug. 19.
54) Bíró Ernő	1940. szept. 5. – 1941. okt. 12.
55) Illés József	1941. okt. 21. – 1943. márc. 28.

Név	Gyülekezeti szolgálat időszaka
56) Szombathy Antal	1943. ápr. 4. – 1943. szept. 26.
57) Péntek Lajos	1943. okt. 17. – 1944. febr. 1.
58) Fodor András	1944. febr. 6. – 1944. aug. 29.
59) Tóth Zsolt	1944. szept. 10. – 1944. dec. 7.
60) Martin Miklós	1945. márc. 21. – 1945. okt. 28.
61) Szabó Zoltán	1945. febr. 3. – 1945. febr. 28.
62) Antall Gábor	1945. aug. 4. – 1946. aug. 18.
63) Fodor András	1946. aug. 29. – 1946. dec. 1. Utána vallásoktató lelképásztorként 1954. nov. 10-ig, majd megválasztott lelkészként 1961-től 1998-ig.
64) Csákvári Ferenc	1946. dec. 8. – 1947. aug. 23.
65) Enyingi Győző	1947. szept. 28. – 1948. márc. 19.
66) Szakács István	1948. ápr. 13. – 1949. jún. 26.
67) Marosi József	1949. júl. 1. – 1950. nov. 25.
68) Kerényi Béla	1950. nov. 26. – 1952. aug. 17.
69) Hosszú József	1952. okt. 22. – 1953. szept. 20.
70) Pintér Béla	1953. okt. 4. – 1954. máj. 9.
71) Denke Gergely	1954. okt. 10. – 1955. jún. 26.
72) Pintér Béla	1955. júl. 3. – 1955. okt. 5.
73) Petrőcz László	1955. okt. 9. – 1956. jan. 24.
74) Juhász László	1956. márc. 8. – 1956. máj. 20.
75) Jánovszky István	1956. jún. 3. – 1957. jan. 14.
76) Pintér Béla	1957. febr. 17. – 1959. jan. 6.
77) Bögödi Dezső	1959. márc. 15. – 1959. nov. 12.
78) Szász Károly	1959. dec. 4. – 1960. máj. 29.
79) Boros Gyula	1960. jún. 5. – 1960. jún. 26.
80) Hema Kálmán	1960. júl. 5. – 1960. júl. 17.
81) Kovács Tamás	1991. máj. 26. – 1992. szept. 13.
82) Molnár Csaba	1992. okt. 11. – 1994. jún. 12.
83) Jakab Bálint Mihály	1994. júl. 2. – 1995. aug. 28.
84) Kuti József	1995. szept. 12. – 1997. szept. 28.
85) Márkus Dániel	1997. okt. 13. – 1998. okt. 17. majd megválasztott lelkész 2011-ig.
86) Szabó Előd	1999. okt. 24. – 2002. szept. 19. majd megválasztott lelkész 2012-től napjainkig.
87) Ráskó Éva	1999. okt. 14. – 2001. szept. 16.
88) Nagy (Barborák) Krisztina	2002. szept. 1. – napjainkig
89) Szunyiné Szabó Judit	2003. szept. 1. – 2014. márc. 31.
90) Dr. Szabó Elődné	2012. jún. 1. – 2019. dec. 31. 2020. jan. 1-től intézményi lelképásztor
91) Papp László	2013. dec. 1. – 2020. jún. 15.
92) Farkas Balázs	2015. aug. 1. – 2020. dec. 31. 2021. jan. 1-től megválasztott lelkész
93) Szabó Beatrix Márta	2018. szept. 1. – 2019. jún. 30.
94) Deák László	2020. aug. 1. – napjainkig

Rendszeres gyülekezeti alkalmaink:

Gyülekezeti csoportok alkalmai:

BIBLIA ÓRA:

2021. november 3. 17.00

2021. december 8. 17.00

NŐI KÖR:

2021. november 12. 18.00

2021. december 10. 18.00

PRESBITERI BIBLIA ÓRA:

2021. november 24. 18.00

2021. december 22. 18.00

FÉRFIKÖR:

2021. november 10. 18.00

2021. december 15. 18.00

ÉNEKKARI PRÓBA:

Minden csütörtökön 18 órakor a Kistemplomban.

Bibliás alkalmak:

ISTENTISZTELET MINDEN VASÁRNAP

9.00 ÓRAKOR TÓVÁROSON A KISTEMPLOMBAN,

10.00 ÓRAKOR TATÁN A TEMPLOMBAN.

A vasárnapi 10 órás istentisztelettel párhuzamosan gyermekmegőrzés és gyermek-istentisztelet is van a gyülekezeti termeinkben.

Istentisztelet csütörtökön délelőtt mindkét idősek otthonában, délután a kórházban.

VASÁRNAPI IMAÓRA

18.00 órától a Tóvárosi Kistemplomban.

Támogassa a Harangszó megjelenését!

Az újságot adományokból tartjuk fenn, és ingyen jut el gyülekezetünk valamennyi tagjához. Ha valaki anyagilag is segíteni tudja az újság megjelenését, annak neve, illetve cégének, vállalkozásának a neve megjelenhet az újság hátoldalán.

Várjuk a támogatók jelentkezését!

Köszönjük segítségüket!

Hivatali nyitva tartás

Hétfőn és pénteken 9-12 óra között, szerdán pedig 14-17 óra között várjuk Kedves Testvéreinket! Természetesen a korábbi évtizedek szokásának megfelelően valamennyi gyülekezeti alkalomhoz kapcsolódóan lehetőség van a hivatali ügyintézésre is. A fogadási időn túl is állunk a gyülekezet tagjainak rendelkezésére, de kérjük ilyen esetekben az időpont egyeztetését. A hivatal 34/380-616-os, valamint 30/380-8496-os telefonszámán van lehetőség a személyes találkozás megbeszélésére.

TATAI-TÓVÁROSI HARANGSZÓ

A Tatai Református Egyházközség hivatalos lapja

Szerkesztette, felelős kiadó: *Dr. Szabó Előd*

Készült: a gyülekezet kiadásában.

Előkészítés: *BCs* Nyomtatás: *Sollers*

**A gyülekezet tagjaihoz
a presbiterek útján jut el a Harangszó.**

Itt vagyunk:

2890 Tata, Kocsi u. 15. Tel.: 34/380-616

E-mail: hivatal@reftata.hu

Gyülekezetünk honlapja: www.reftata.hu

A Tatai Református Gimnázium honlapja:
www.refi-tata.hu

Kenderke művészeti iskolánk honlapja:
www.kenderke.hu

A Harangszó megjelenését a Sollers Nyomda támogatta.

**Ofszet-, digitális és tamponnyomtatás.
Minden, ami nyomdával kapcsolatos:**

Havilapok, könyvek, prospektusok,
naptárak, szórólapok, plakátok,
ügynyitelt nyomtatványok, névjegykártyák,
borítékok, ajándéktárgy emblémázás,
stancolás... a grafikai tervezéstől
a nyomdai kivitelezésig!

Forduljon hozzánk bizalommal!

BD Sollers Kft.

Tata, Komáromi u. 55.

Tel.: (+36) 30-351-7502

E-mail: info@bdsollers.hu

www.bdsollers.hu